

Stadswandeling

Jij en ik,
we lopen samen door de grote stad.
bussen brullen uitlaatgassen in de lucht,
trams nemen knarsetandend de vastgeklemde bochten

nerveuze auto's toeteren om
een haastige fietser zonder licht
die op zijn beurt uitwijkt voor overstekend wild
uitziende kunstenaars en mensen uit verre landen.

Je kijkt me stralend van plezier even aan.

Er valt een doodse stilte over de stad,
de bussen gaan geluidloos verder
trams bewegen maar je hoort ze niet meer
auto's lijken wel elektrisch, of getooid met
een onbetaalbaar hoge prijs
de fiets belt niet meer,
mensen zijn stil geworden.

Een verre merel wil een loflied zingen.
Even wilde ik dat ik Praeludium I
van Johann Sebastian Bach kon spelen.

Zo stil wordt het soms als je naar me kijkt.

Han

3 december 2001